

Bloug: Jeg kan naturligvis ikke bedømme dette lille Lovudkast fra et militært Synspunkt, men maa henholde mig til et rent Lægmandssynspunkt, og fra dette skal jeg erkjende, at den høitærede Krigsminister med megen Omhu har motiveret Lovforslaget. Der er imidlertid to Omstændigheder, som noget svækkede denne Motiverings Bægt. Den ene er, at Ministerens Beslutning, at forelægge Lovudkastet iaar, ses at være af ny Dato, da man af hans Uttringer under anden Behandling af Finantsloven maatte formode, at han ikke tænkte derpaa iaar, og den anden Omstændighed, som svækker hans, forøvrigt i formel Henseende overmaade gode Motivering, er, at de ærede militære Medlemmer af Fodfolket og Generalstaben, der have Sæde i Thingene, allesammen ere betænkelige derved, medens derimod de, der have vedtaget Lovudkastet og ført det til det Trin, hvorpaa det staar, have vedtaget det af ganske andre end militære Grunde, nemlig for at skaffe Befolkningen en Lettelse for de Offre, som den militære Organisation kræver af den. Det forekommer mig uenigtelig noget løst, naar man ellers allevegne klager over, at der er Overflødighed af Arbejdere, at der er flere, end man kan sysselsætte, saa at der ingen Grund er til at skaffe forøget Arbeidskraft, da at forførte Leirtiden med 15 Dage. Men jeg skal alligevel indrømme, hvad den sidste ærede Ræder ogsaa bemærkede, at Hovedgrunden til at være betænkelig ved Lovforslaget er, at man derved let skaber et Præcedens. Naar den høitærede Minister kunde indstaa for, at vi næste Aar kunde faae en Hærløvsrevision, skulde der fra min Side ikke gjøres allermindste Indvending imod at vedtage Lovforslaget, men naar vi ifjor have faaet Leirtiden indskrænket til det Halve og iaar til to Trediedele, er der uenigtelig Fare for ingeninde at komme tilbage til de 45 Dage, og denne Fare betragter det ærede 1ste Medlem for 6te Kred (Magius) jo som meget stor. Jeg vilde derfor se en Betryggelse for, at dette Lovforslag ikke giver noget farligt Præcedens dertil, at man fra den Side, hvorfra man har ønsket det, især af ikke militære Grunde, gav en Sikkerhed for, at man ikke blot vil borttage de Besværligheder, som Hærløven paalægger Befolkningen, og derved svække Hærens Organisationer, men at man ogsaa vil styrke denne, ved at fremme et andet Lovforslag, som foreligger i det andet Thing, nemlig om en lettere Tilgang til det underordnede Befalingspersonale. Selv Lieutenanternes Antal er jo, som det ærede Medlem for 6te Kred (Magius) rigtig bemærkede, kun en Trediedel af, hvad det skulde være. Vil man fra det andet Things Side fremme det herom foreliggende Lovforslag og hurtigt fremme det, skulde jeg ikke have nogen Betænkelighed ved at stemme for det foreliggende Forslag; men naar en saadan Garanti for, at man ved at rette Hærløven ikke blot vil lette dens Byrder, men ogsaa rette dens Mangler, ikke er tilstede, har jeg overmaade ondt

ved at stemme for det foreliggende Lovforslag, om jeg maaste paa det nuværende Trin ikke vil stemme derimod.

Krigsministeren (Kauffmann): Jeg kan naturligvis paa ingen Maade indstaa for, at Hærløven skal blive revideret i det kommende Aar, men jeg skal idetmindste bidrage Mit, og jeg haaber, at ærede Medlemmer ogsaa ville bidrage Deres dertil. At det skulde være saa overordentlig farligt, at vi ifjor reducerede Leirtiden med den halve Tid og nu atter iaar reducere den til to Trediedele af Tiden, kan jeg i Grunden ikke finde, thi snarere er der nu en Fremgang igjen fra Halvdelen til to Trediedele af Tiden. Den rette Slutning deraf vilde være, at næste Gang faae vi den hele Leirtid igjen. Men jeg vil sige, at det Bedste vilde næsten være, at det viste sig som probat, at de 30 Dages Leirtid anvendes saaledes, som de ville blive anvendte iaar, og at det vil være at foretrække for 45 Dage, anvendte paa den tidligere Maade, hvorefter en stor Del af Tiden anvendtes til Øvelser, der lige saa godt kunne finde Sted i Garnisonen. Jeg har ganske sikkert ikke talt Noget om, at jeg agtede at forelægge dette Lovforslag forinden Finantslovens 2den Behandling i Folkethinget, thi det fulgte af Sagens Natur, at jeg troede, at de 45 Dage kunde benyttes til alle disse forskjellige Øvelser. Det vilde naturligvis have været at foretrække; men det kunde ikke finde Sted, naar man ikke havde Penge, og for at faae disse Penge maatte man renoncere paa en Trediedel af Tiden. Jeg tror, at det er i og for sig et særdeles godt Ekvivalent, man har faaet. Hvorvidt det er et nyttigt eller skadeligt Præcedens, der vil blive givet, er det vanskeligt at udtale sig om. Det vil meget bero paa forskellige Forhold, som dels ikke kunne forudses, og som det dels ikke er værd nærmere at omtale. Jeg tror imidlertid, at da dette Forslag er fremkommet som et særligt Lovforslag, skal der ikke høre saa overmaade megen Energi til at forhindre, at Forsøget skulde blive misbrugt, saafremt det ikke lykkes. Med Hensyn til hvad den ærede 1ste Landsthingsmand for 6te Kred (Magius) ansøgte om, at det underordnede Befalingspersonale først i Leirtiden lærte at befale, skal jeg bemærke, at det for en Del er ganske rigtig med Hensyn til de yngste Underkorporaler; men de komme jo igjen som aldre Underkorporaler i Leirtiden, og desuden er her jo kun Tale om en ringe Forførtelse af selve Leirtiden. De kunne jo dog ogsaa lære at befale ved at deltage i de Øvelser, der iaar skulde finde Sted i 30 Dage, og som i alle Tilfælde blive mere jeltmæssige end Øvelserne i den tidligere Tid, da de forbleve i Leiren i 30 Dage, thi af de 45 Dage gik jo dog 15 Dage tabte med Marschen til og fra Leiren.